

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Hybernská 18, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48 A 36/2017 - 3,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost **se zamítá.**
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále též „krajský soud“) domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v rozvrhu práce Městského soudu v Praze na rok 2016. Krajský soud shora označeným usnesením rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze, jelikož žalovaný, tj. předseda Městského soudu v Praze, má sídlo na území hlavního města Prahy a podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je proto místně příslušný k projednání věci.

[2] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž zpochybňoval zákonnost postupu krajského soudu. Stěžovatel rovněž žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Pokud jde o splnění poplatkové povinnosti v řízení o kasační stížnosti, v tomto řízení stěžovatele poplatková povinnost nestíhá s ohledem na to, že jeho kasační stížnost

nesměruje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností (bližší viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Jak dále vyplývá ze zmiňovaného usnesení rozšířeného senátu, stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, která nesměruje proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu, ani proti rozhodnutí, jímž se řízení před krajským soudem končí, nemusí rovněž splňovat podmínku dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (povinné zastoupení stěžovatele bez příslušného právního vzdělání advokátem nebo jeho zaměstnancem nebo členem, který má vysokoškolské právní vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie).

[5] Stěžovatel přes výše uvedené požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, proto musel Nejvyšší správní soud o jeho žádosti rozhodnout. Nejvyšší správní soud podotýká, že podle § 35 odst. 8 s. ř. s. se pro rozhodnutí o ustanovení zástupce vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, a to jednak splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, jednak je též nezbytná existence potřeby takového zastoupení k ochraně práv účastníka řízení. Nejvyšší správní soud neshledal splnění druhé nutné podmínky pro ustanovení zástupce, tedy jeho nezbytnost k ochraně práv stěžovatele. Kasační stížnost má požadované základní náležitosti, je zřejmé, čeho se stěžovatel domáhá; přitom se v posuzované věci jedná o posouzení nikterak komplikované otázky, o které soud může rozhodnout na základě podané kasační stížnosti a podkladů obsažených ve spise, aniž by bylo třeba za tímto účelem stěžovateli ustanovovat zástupce. Za uvedené situace tedy Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce zamítl.

[6] V obdobné věci téhož stěžovatele rozhodoval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 4 As 79/2017 - 29, s jehož závěry se ztotožňuje zdejší soud rovněž v nyní projednávané věci a vychází z něj.

[7] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[8] V posuzovaném případě podal stěžovatel žalobu dne 6. 3. 2017 osobně ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil předsedu Městského soudu v Praze. Podle § 9 odst. 1, § 30 odst. 2 a § 126 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), státní správu městského soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle přílohy č. 2 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území hlavního města Prahy do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu usnesením ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48 A 36/2017 - 3, postoupil místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

pokračování

[9] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu